

Ngày 15 tháng 7 năm 2024

Tít 3:12-13

Chủ đề: *Đến chừng ta sẽ sai A-te-ma hoặc Ti-chi-cơ đến cùng con, thì hãy vội vã sang thành Ni-cô-bô-li nhập với ta; vì ta định qua mùa đông tại đó. Hãy lo liệu cho Xê-na, là thầy dạy luật, và A-bô-lô, đừng thiếu đồ chi hết, trong khi họ ra đi.*

Trọng tâm: Nếu một người không được biết hoàn cảnh của sứ đồ Phao-lô khi ông gửi thư này cho Ti-mô-thê, thì người đó không thể hiểu được tâm tình của Phao-lô và cho rằng đó là một chuyện bình thường của một người làm thầy mà thôi. Nhưng chúng ta thì phải nhận biết điều sứ đồ Phao-lô đang làm đây, đó là sứ đồ Phao-lô đang tận dụng thời gian để lo cho công việc của Nước Đức Chúa Trời, vừa làm công việc để nuôi mình, vừa lo công việc của Nước Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phao-lô đã tận dụng thời gian trước khi phải đối diện với Nê-rô, là đối diện với việc ông phải bị hành hình, nhưng điều đó không làm ông bận tâm, nhưng ông tranh thủ thời gian còn có để gặp những người được chọn của Đức Chúa Jê-sus Christ trong chức vụ rao truyền Tin-Lành trong các dân ngoại, đặc biệt là những nơi thuộc về sự cai trị của người Rô-ma. Theo cách thường của loài người xác thịt, thì khi người ta phải đối diện với sự phải bị chết, thì mọi sự cảm xúc của người ấy như băng tuyết, khô cứng, không có giá trị gì. Nhưng đối với những người được Đức Chúa Jê-sus Christ chọn vào chức vụ làm chứng cho Ngài và rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, thì sự chết đó sẽ trở thành nguồn lực để thi hành chức vụ của mình, là điều mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán dạy họ, là hãy nhìn Ngài và học theo Ngài. Người ta sẽ không thể tìm thấy chỗ nào chép về sự lo lắng của Chúa Jê-sus khi Ngài đã biết trước điều người ta sẽ làm cho Ngài, đó là việc người ta sẽ bắt Ngài và giết Ngài. Thay vào đó là Chúa Jê-sus cầu xin Đức Chúa Cha ban ơn cho các môn đồ của Ngài: *Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; Lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy. Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, dựng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến.* Chúa Jê-sus đã khích lệ các môn đồ của Ngài rằng: *Bây giờ các người tin chẳng? Nay, giờ đến, đã đến rồi, là khi các người sẽ tản lạc, ai đi đường nấy, và để Ta lại một mình; nhưng Ta không ở một mình, vì Cha ở cùng Ta. Ta đã bảo các người những điều đó, hầu cho các người có lòng bình yên trong Ta. Các người sẽ có sự hoạn nạn trong thế gian, nhưng hãy cứ vững lòng, Ta đã thắng thế gian rồi.*

Kinh-Thánh tham khảo: Giăng 16 & Giăng 17; 2 Ti-mô-thê 4;

Ngày 16 tháng 7 năm 2024

Tít 3:14-15

Chủ đề: *And let ours also learn to maintain good works for necessary uses, that they be not unfruitful.* (câu 14).

Trọng tâm: Bản dịch tiếng Việt đã dịch tối nghĩa câu 14 này ở phần đầu câu: *Những người bốn đạo ta cũng phải học tập chuyên làm việc lành, dựng giùm giúp khi túng ngặt, hầu cho họ khỏi đùng đi mà không ra trái?* Nguyên văn câu này là: *Chúng ta hãy học cách duy trì những việc tốt lành cho mục đích cần thiết, hầu cho những công việc đó không trở nên vô dụng.* Câu 15: *Greet them that love us in the faith. Grace be with you all. Amen.* Nghĩa là: *Tất cả những người đang ở với ta gửi lời chào thăm con (Ti-mô-thê) cũng gửi lời chào thăm tới hết thầy những người yêu mến chúng ta trong đức tin. Ân điển (của Đức Chúa Trời) sẽ ở cùng hết thầy các bạn.* Sứ đồ Phao-lô khuyên hết thầy những người hầu việc Chúa phải nhận thức rõ trách nhiệm của mình trong tất cả mọi công việc, không làm theo thủ tục, nhưng làm cho ý muốn của Chúa được nên, vì người ta không biết được điều gì sẽ xảy ra về ngày mai. Phần nhiều người mang danh là tin Chúa, nhưng cuộc sống của họ chẳng khác gì người thế gian, chỉ lo cho sự sống của xác thịt sao cho được giàu có về tài sản, cơ nghiệp và nhiều người trong số họ đã để cho ma quỷ lừa dối với luận điệu rằng: *Vì Chúa của chúng ta là Đấng giàu có, thì người tin Chúa, nhất là người hầu việc Chúa phải giàu có để làm sáng Danh Chúa chứ! Họ quên Lời Chúa có chép rằng: Vì anh em biết ơn của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, Ngài vốn giàu, vì anh em mà tự làm nên nghèo, hầu cho bởi sự nghèo của Ngài, anh em được nên giàu.* Sự giàu có đây không nói về của cải đời này, là sự nay còn, mai hết, nhưng nói về của cải thật không hay hư hay hết, mà trường tồn vĩnh cửu. Sự nghèo được nói đây là cách người ta nhìn vào thân thể xác thịt mà Chúa Jê-sus mang theo mình mỗi ngày, mà ít ai để ý đến ý nghĩa của sự hiểu biết về Lễ thật giải phóng người ta khỏi làm tội mọi cho của cải vật chất đời này, bởi vì của cải ở đâu thì lòng người ta cũng ở đó. Đức Chúa Jê-sus đã phán: *Hỡi kẻ dai! Chính đêm nay linh hồn người sẽ bị đòi lại; vậy những của cải người đã sắm sẵn sẽ thuộc về ai? Hễ ai thân trừ của cho mình mà không giàu có nơi Đức Chúa Trời thì cũng như vậy.* Nếu người tin Chúa mà lại không giàu có của báu Nước Thiên đàng, thì làm sao linh hồn người đó nhận được giá cứu chuộc? Người đó sẽ lấy gì để khiến linh hồn mình được sự sống lại và người đó sẽ lấy gì để nuôi dưỡng và duy trì sự sống của linh hồn mình cho được vững vàng cho tới ngày Đức Chúa Jê-sus Christ tái lâm?

Kinh Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 6; Lu-ca 12; 2 Cô-rinh-tô 8; Gia-cơ 4;

Ngày 17 tháng 7 năm 2024

Phi-lê-môn 1:1-3 (1)

Chủ đề: *Phao-lô, kẻ tù của Đức Chúa Jê-sus Christ, và Ti-mô-thê, anh em chúng ta, gửi cho Phi-lê-môn, là người rất yêu dấu và cùng làm việc với chúng ta, cùng cho Áp-bi và người chị em, A-chíp, là bạn cùng đánh trận, lại cho Hội thánh nhóm họp trong nhà anh: nguyên xin anh em được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi Đức Chúa Jê-sus Christ!*

Trọng tâm: Điều đặc biệt là cách sứ đồ Phao-lô sử dụng ngôn ngữ, khi ông nói mình là *kẻ tù của Đức Chúa Jê-sus Christ*, dấu vậy không ít người thắc mắc tại sao lại dùng ngôn ngữ như vậy? Lời Chúa có chép rằng: *Chúng ta biết mình thuộc về Đức Chúa Trời, còn cả thế gian đều phục dưới quyền ma quỷ.* Như vậy, trước khi sự cứu chuộc được ban cho loài người, thì kể từ khi A-đam, là người trước nhất được Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, thì muôn vật trên đất này đều bị bán cho ma quỷ và như vậy, hết thầy loài người đều chẳng phải đã bị cầm tù trong bóng của sự chết sao? Đức Chúa Jê-sus Christ đã lấy huyết của chính Ngài chuộc chúng ta lại cho Ngài, vậy những người được Ngài chuộc há chẳng phải là thuộc về Ngài hay sao? Để bảo vệ đền tạm, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Môi-se thiết lập một hành lang bao quanh đền tạm và chữ *hành lang* đó trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là *hàng rào, bãi rào vây quanh sân nuôi súc vật, tòa án, cung điện của vua;* Người tin Chúa được ví là chiến con của Đức Chúa Jê-sus Christ. Nếu chiến chịu ở trong hàng rào bảo vệ thì được sự sống an toàn, còn nếu phá bình, chạy ra ngoài cho thỏa thích xác thịt mình, thì sẽ bị muông sói (ma quỷ) cắn xé. Tất cả những người được chọn làm người Lê-vi hầu việc Đức Giê-Hô-Va nơi đền tạm, cùng các thầy tế lễ đều phải sống theo khuôn phép của Luật pháp để hầu việc Đức Giê-Hô-Va nơi đền tạm, là bóng về linh hồn của những người hầu việc Chúa phải vâng phục Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, hầu cho trọn đời họ sẽ nhờ Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời mà được làm chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh, là dân thuộc về Đức Chúa Trời. Nếu bạn là người tin Chúa, thì bạn phải có sự hiểu biết về chân giá trị của Luật pháp, cả Luật pháp chép thành văn tự và Luật pháp của Thánh Linh sự sống. Nếu bạn thích được tự do theo ý muốn của xác thịt mình, thì bạn sẽ như Ê-sau, rong ruổi nơi đồng ruộng để săn đuổi những sự mình muốn và bạn sẽ không thể thành Y-sơ-ra-ên được. Còn như bạn chịu nghe Lời của Đức Chúa Trời và làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, bạn sẽ như Gia-cốp và nếu bạn tiếp tục làm theo Lời của Đức Chúa Trời, bạn sẽ được chọn và sẽ được trở thành Y-sơ-ra-ên thuộc linh. Phần thưởng của bạn sẽ là: *Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho làm trụ trong đền Đức Chúa Trời Ta, và người sẽ không ra khỏi đó nữa; Ta lại sẽ lấy Danh Đức Chúa Trời Ta, Danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem mới từ trên trời, bởi Đức Chúa Trời Ta mà xuống, cùng Danh mới Ta, mà viết trên người.* Nếu bạn chọn phần thưởng này, thì chính bạn sẽ là kẻ tù của Đức Chúa Jê-sus Christ vậy, bạn sẽ không bao giờ ra khỏi Ngài nữa, như Chúa Jê-sus đã hứa.

Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 27; 1 Giăng 5; Khải huyền 3;

Chủ đề: *Phi-lê-môn là ai và ý nghĩa quan trọng của lá thư này mà sứ đồ Phao-lô gửi cho Phi-lê-môn.*

Trong tâm: Lá thư duy nhất (được viết vào năm 61A.D.) của sứ đồ Phao-lô gửi Phi-lê-môn còn được coi là thư tín hay là sách thứ mười tám được ghi lại trong phần Kinh Thánh Tân-ước. Phi-lê-môn được cảm hóa và trở thành Cơ-đốc nhân qua chức vụ của sứ đồ Phao-lô, khi ông thi hành chức vụ tại Ê-phê-sô. Phi-lê-môn sống tại Cô-lô-se và Hội Thánh nhóm lại tại nhà của Phi-lê-môn. Sứ đồ Phao-lô gọi Phi-lê-môn là người làm việc rất yêu dấu, cùng là cộng tác viên của ông. Sứ đồ Phao-lô đã khôn ngoan và khéo léo với sự hạ mình, với tư cách là một người hầu việc Chúa, chứ không phải là tư cách người thầy để nói chuyện với Phi-lê-môn. Trước đó, Phi-lê-môn có một người làm nô-lệ cho mình, kẻ nô-lệ đó chính là Ô-nê-sim. Ô-nê-sim này đã cướp của Phi-lê-môn và chạy trốn tới Rô-ma. Tại Rô-ma, Ô-nê-sim được biết sứ đồ Phao-lô khi đang ở trong tù tại Rô-ma và qua sứ đồ Phao-lô mà Ô-nê-sim trở thành một Cơ-đốc nhân. Sứ đồ Phao-lô đã báo cho Phi-lê-môn biết việc này và cho Phi-lê-môn biết Ô-nê-sim đã trở thành một Cơ-đốc nhân và người đã trở lại Cô-lô-se. Vào thời kỳ đó, trong thế gian chế độ nô-lệ vẫn còn, nên sứ đồ Phao-lô đã nói với Phi-lê-môn rằng, ông đã muốn giữ Ô-nê-sim ở lại để giúp việc mình, thay vì để Phi-lê-môn giúp ông. Nhưng vì Ô-nê-sim vốn là một kẻ nô-lệ của Phi-lê-môn, nên sứ đồ Phao-lô không thể tùy tiện giữ Ô-nê-sim lại khi Phi-lê-môn chưa đồng ý. Sứ đồ Phao-lô đã gửi thư này cho Phi-lê-môn với tư cách riêng trong tình yêu thương và Lễ thật của Đức Chúa Jê-sus Christ mà khuyên Phi-lê-môn rằng: *Tôi, Phao-lô, đã già rồi, hiện nay lại vì Đức Chúa Jê-sus Christ chịu tù nữa, tôi vì con tôi đã sanh trong vòng xiềng xích, tức là Ô-nê-sim, mà nài xin anh; ngày trước người không ích gì cho anh, nhưng bây giờ sẽ ích lắm, và cũng ích cho tôi nữa: tôi sai người về cùng anh, người như lòng dạ tôi vậy. Tôi vốn muốn cầm người ở lại cùng tôi, dựng thế cho anh mà giúp việc tôi trong cơn vì Tin Lành chịu xiềng xích. Nhưng tôi không muốn làm điều gì mà chưa được anh đồng ý, hầu cho điều lành anh sẽ làm chẳng phải bởi ép buộc, bèn là bởi lòng thành. Và, có lẽ người (Ô-nê-sim) đã tạm xa cách anh, cốt để anh nhận lấy người mãi mãi, không còn coi như tôi mọi nữa, nhưng coi như anh em yêu dấu, như là yêu dấu cho tôi, cũng như cho anh, cả về phần xác và về phần ở trong Chúa nữa. Vậy nếu anh coi tôi là bạn hữu anh, thì hãy nhận lấy người như chính mình tôi vậy. Nhược bằng người có làm hại anh hoặc mắc nợ anh điều chi, thì hãy cứ kể cho tôi. Tôi, Phao-lô, chính tay tôi viết điều này: sẽ trả cho anh, còn anh mắc nợ tôi về chính mình anh thì không nhắc đến. Phải, hồi anh em, ước chi tôi được nhận sự vui vẻ này bởi anh trong Chúa; anh hãy làm cho tôi được thỏa lòng trong Đấng Christ.* Sứ đồ Phao-lô bởi đức tin mà viết cho Phi-lê-môn rằng, Phi-lê-môn sẽ tiếp nhận lời yêu cầu của ông và Phi-lê-môn sẽ làm vượt quá sự mong muốn của ông đối với Ô-nê-sim: *Tôi viết cho anh, đã tin chắc anh hay vâng lời, biết anh sẽ làm quá sự tôi nói đây.* Kinh-Thánh tham khảo: Lê-vi ký 25; Phục truyền luật lệ ký 15; Ê-phê-sô 4;

Chủ đề: *Phải, người anh em, hãy cho tôi được nhận sự vui vẻ này của anh trong Chúa; hãy làm cho tôi được thỏa lòng trong Đấng Christ. Tôi có sự tin tưởng trong sự vâng lời của anh mà tôi viết điều này cho anh. Biết rằng anh sẽ làm nhiều hơn điều tôi nói. Nhưng cũng hãy sửa soạn cho tôi một nơi tạm trú: vì tôi tin chắc rằng, nhờ các lời cầu nguyện của anh mà tôi sẽ được gặp anh. (Theo nguyên bản Hy-lạp)*

Trong tâm: Mặc dù là người thầy thuộc linh và cũng là chức vụ của người hầu việc Chúa đã cứu mang, dạy dỗ, đào tạo Phi-lê-môn thành người hầu việc Chúa, nhưng cách sử dụng ngôn ngữ của sứ đồ Phao-lô viết cho Phi-lê-môn vừa khiêm nhường vừa nghiêm túc và tôn trọng Phi-lê-môn. Ngay trong lá thư này, dù mang tính cá nhân, nhưng sứ đồ Phao-lô đã dạy cho học trò của mình biết phải hạ mình xuống, không phải để lấy lòng người khác, nhưng là sự nhắc nhở chức vụ của những người hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ là phải trở nên giống như Ngài đã phán dạy các môn đồ đầu tiên của Ngài, như Lời Chúa có chép: *Trước ngày lễ Vượt Qua, Đức Chúa Jê-sus biết giờ mình phải lìa thế gian dựng trở về cùng Đức Chúa Cha đến rồi; Ngài đã yêu kẻ thuộc về mình trong thế gian, thì cứ yêu cho đến cuối cùng. Đang bữa ăn tối (ma quỷ đã để mưu phản Ngài vào lòng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt con trai Si-môn), Đức Chúa Jê-sus biết rằng Cha đã giao phó mọi sự trong tay mình, và mình đã từ Đức Chúa Trời đến, cũng sẽ về với Đức Chúa Trời, nên đứng dậy khỏi bàn, cởi áo ra, lấy khăn vắt ngang lưng mình. Kế đó, Ngài đổ nước vào chậu, và rửa chân cho môn đồ, lại lấy khăn mình đã vắt mà lau chân cho. Vậy, Ngài đến cùng Si-môn Phi-e-rô, thì người thưa rằng: Chúa ôi, chính Chúa lại rửa chân cho tôi sao! Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Hiện nay người chẳng biết sự Ta làm; nhưng về sau sẽ biết. Phi-e-rô thưa rằng: Chúa sẽ chẳng rửa chân tôi bao giờ! Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Nếu Ta không rửa cho người, người chẳng có phần chi với Ta hết. Si-môn Phi-e-rô thưa rằng: Lý Chúa, chẳng những rửa chân mà thôi, lại cũng rửa tay và đầu nữa! Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Ai đã tắm rồi, chỉ cần rửa chân, thì được sạch cả. Và, các người đã được tinh sạch, nhưng chưa được tinh sạch đều. Vì Ngài đã biết ai sẽ phản Ngài; tại thế cho nên Ngài phán rằng: Các người chẳng phải hết thấy đều được tinh sạch. Sau khi đã rửa chân cho môn đồ, Ngài mặc áo lại; đoạn ngồi vào bàn mà phán rằng: Các người có hiểu điều Ta đã làm cho các người chăng? Các người gọi Ta bằng Thầy bằng Chúa; các người nói phải, vì Ta thật vậy. Vậy, nếu Ta là Chúa là Thầy, mà đã rửa chân cho các người, thì các người cũng nên rửa chân lẫn cho nhau. Vì Ta đã làm gương cho các người, để các người cũng làm như Ta đã làm cho các người. Trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, gốc của chữ bàn chân có nghĩa là "linh vực của tâm trí". Như vậy, rửa chân cho nhau cũng có nghĩa là sự tu chỉnh, góp ý, trang bị, uốn nắn, sửa chữa những sự chưa được hoàn chỉnh, chưa đúng với tiêu chuẩn như Lời Chúa đã dạy phải nói. Kinh-Thánh tham khảo: Giăng 13; 1 Cô-rinh-tô 6; 2 Phi-e-rô 2;*

Chủ đề: *Ê-pháp-ra, là bạn đồng tù trong Đức Chúa Jê-sus Christ với tôi, có lời thăm anh, Mác, A-ri-tác, Đê-ma và Lu-ca, cùng là bạn cùng làm việc với tôi cũng vậy. Nguyện xin ân điển của Đức Chúa Jê-sus Christ ở với tâm thần anh em!*

Trong tâm: Ê-pháp-ra là một người giảng Tin-Lành tại Cô-lô-se và chính ông là dân Cô-lô-se. Qua Ê-pháp-ra mà sứ đồ Phao-lô biết tình hình của Hội Thánh tại Cô-lô-se. Chức vụ của Ê-pháp-ra liên quan mật thiết với Hội Thánh tại Lao-đi-xê và Cô-lô-se. Sau này chính Ê-pháp-ra cũng bị tù và trở thành bạn đồng hành trong tù với sứ đồ Phao-lô. Mặc dù Ê-pháp-ra chỉ được biết đến trong phần Tân-ước qua thư của sứ đồ Phao-lô gửi cho Hội Thánh tại Cô-lô-se và cho Phi-lê-môn, nhưng sứ đồ Phao-lô rất tôn trọng người này. Sứ đồ Phao-lô cũng nhắc tên những người đã từng truyền giáo hoặc đồng hành với ông trong chức vụ từ Hy-lạp tới thành Giê-ru-sa-lem, cùng đồng hành với ông khi ông bị giam tại Rô-ma, gửi lời chào thăm Phi-lê-môn, cùng lời chúc về ân điển, tức là những sự ban cho của Đức Thánh Linh trên hết thảy những người hầu việc Ngài, nhất là với Phi-lê-môn và những người đang cùng làm việc với Phi-lê-môn: *Nguyện xin ân điển của Đức Chúa Jê-sus Christ ở với tâm thần anh em! The grace^{G5485} of our Lord^{G2962} Jesus^{G2424} Christ^{G5547} be with your^{G5216} spirit^{G4151}. Amen^{G281}.* Sứ đồ Phao-lô nhắc điều này tới Phi-lê-môn trong ngôn ngữ Hy-lạp ấy là để khích lệ chức vụ của Phi-lê-môn, vì chính ông đã kinh nghiệm Lễ thật này, khi ông có gánh nặng trong mình không được phép nói ra những sự sâu nhiệm khi Chúa chưa cho phép: *Đã ba lần tôi cầu nguyện Chúa cho nó lìa xa tôi. Nhưng Chúa phán rằng: Ân điển Ta đủ cho người rồi, vì sức mạnh của Ta nên trọn vẹn trong sự yếu đuối. Vậy, tôi sẽ rất vui lòng khoe mình về sự yếu đuối tôi, hầu cho sức mạnh của Đấng Christ ở trong tôi. Cho nên tôi vì Đấng Christ mà đành chịu trong sự yếu đuối, nhục nhơ, túng ngặt, bất bố, khốn khó; vì khi tôi yếu đuối, ấy là lúc tôi mạnh mẽ.* Sứ đồ Phao-lô muốn Phi-lê-môn phải nhớ cậy ân điển của Đức Thánh Linh mà nhẫn nại mọi sự trong khi hầu việc Chúa. Kinh-Thánh tham khảo: Đa-ni-ên 7; Cô-lô-se 1; 2 Cô-rinh-tô 12;